

Strona pozwana: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 203 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że w sytuacji gdy pracownik podatnika VAT wystawił fałszywą fakturę z wykazaniem podatkiem VAT, na której wykazał dane pracodawcy jako podatnika, bez jego wiedzy i zgody, za osobę, która wykazuje VAT na fakturze, zobowiązaną do zapłaty VAT należy uznać:
  - podatnika VAT, którego danymi bezprawnie posłużono się w treści faktury, czy też
  - pracownika, który bezprawnie wykazał VAT na fakturze, wykorzystując dane podmiotu będącego podatnikiem VAT?
- 2) Czy dla odpowiedzi kogo uznać w rozumieniu art. 203 ww. dyrektywy Rady 2006/112/WE za osobę, która wykazuje VAT na fakturze, zobowiązaną do zapłaty VAT w okolicznościach jak w punkcie 1, istotnym jest, czy podatnikowi VAT zatrudniającemu pracownika, który bezprawnie wykazał na fakturze VAT dane zatrudniającego go podatnika, można zarzucić brak należytej staranności w nadzorze nad pracownikiem?

⁽¹⁾ Dz. U. 2006, L 347, s. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 7 lipca 2022 r. – RTL Nederland BV, RTL Nieuws BV/Minister van Infrastructuur en
Waterstaat**

(Sprawa C-451/22)

(2022/C 380/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RTL Nederland BV, RTL Nieuws BV

Strona przeciwna: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

Pytania prejudycjalne

- 1) Co należy rozumieć przez szczegółowe dane o „zdarzeniach” oraz „odpowiednią poufność” w rozumieniu art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 376/2014⁽¹⁾ oraz w świetle wolności wypowiedzi i informacji ustanowionych w art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 10 EKPC?
- 2) Czy art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 376/2014 należy w świetle wolności wypowiedzi i informacji ustanowionych w art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 10 EKPC interpretować w ten sposób, że jest on możliwy do pogodzenia z ustanowioną w prawie krajowym zasadą, taką jak będąca przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z którą żadne dane uzyskane o zgłoszonych zdarzeniach nie mogą być ujawniane?
- 3) Jeżeli na pytanie drugie zostanie udzielona odpowiedź przecząca: czy właściwy organ krajowy może zastosować ogólne uregulowanie krajowe dotyczące dostępu do informacji, zgodnie z którym informacje nie są ujawniane, jeżeli ich ujawnienie byłoby sprzeczne z danymi interesami, związanymi na przykład ze stosunkami z innymi państwami i organizacjami międzynarodowymi, inspekcjami, kontrolami i nadzorem sprawowanym przez organy administracyjne, poszanowaniem prywatności i zapobieganiem nadmiernemu uprzywilejowaniu lub stawianiu w mniej korzystnej sytuacji osób fizycznych i prawnych?

- 4) Czy w przypadku, gdy stosowane jest ogólne uregulowanie krajowe dotyczące dostępu do informacji, znaczenie ma to, czy chodzi o informacje zawarte w krajowej bazie danych, czy o informacje pochodzące ze zgłoszeń o zdarzeniach lub dotyczące takich zgłoszeń, które są zawarte w innych dokumentach, takich jak dokumenty strategiczne?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 376/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zgłaszania i analizy zdarzeń w lotnictwie cywilnym oraz podejmowanych w związku z nimi działań następczych, zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 996/2010 oraz uchylecia dyrektywy 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzeń Komisji (WE) nr 1321/2007 i (WE) nr 1330/2007, Dz.U. 2014, L 122, s. 18.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht München (Niemcy) w dniu 12 lipca 2022 r. – DP/BMW Bank GmbH

(Sprawa C-463/22)

(2022/C 380/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DP

Strona pozwana: BMW Bank GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy umowa na odległość w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy 2002/65/WE (¹) i art. 2 pkt 7 dyrektywy 2011/83/UE (²) ma miejsce również wtedy, gdy w trakcie negocjacji umowy doszło do osobistego kontaktu jedynie z pośrednikiem kredytowym, który na rzecz przedsiębiorcy i na jego zlecenie inicjuje transakcje z konsumentami, ale który sam nie ma żadnego umocowania do zawierania danych umów?
2. Czy umowa zawierana poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 pkt 8 i 9 dyrektywy 2011/83 ma miejsce wtedy, gdy negocjacje w sprawie umowy odbywają się w lokalu pośrednika kredytowego, który na rzecz przedsiębiorcy i na jego zlecenie inicjuje transakcje z konsumentami, ale który sam nie ma żadnego umocowania do zawierania danych umów?
3. Czy umowy leasingu pojazdów silnikowych z rozliczeniem przebiegu zawierane z konsumentem stanowią umowy o usługi finansowe w rozumieniu art. 2 lit. b) dyrektywy 2002/65, który został przejęty przez art. 2 pkt 12 dyrektywy 2011/83?

(¹) Dyrektywa 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniająca dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE (Dz.U. 2002, L 271, s. 16).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 304, s. 64).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 20 lipca 2022 r. – Bundesrepublik Deutschland/GS, reprezentowany przez rodziców

(Sprawa C-484/22)

(2022/C 380/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht